

Potají

David Deyl

Svítání ozáří světlem tvou krásnou tvář
a vzbudí sen, co se mi zdává.
Potají položím se k tobě na polštář
a pošeptám jen tak měj mě ráda.

Pohlacen jsem krásou tvou,
s tebou chci psát další řádky,
najít cestu společnou
vždyť víš.

Jsi mé nebe jsi má zem.
Bez tebe se držím zpátky
a nevnímám všední den,
kdy ti nejsem blíž.

Z úsměvů, které v očích tvých se zmítají,
splétal bych síť lehkou, ať létá.
Spoutaný, když naše pohledy se potkají.
Osvobozen jenom když svítá.
a osvobozen jenom, když svítá.

Potápíš mě láskou svou,
sama však mi dýchat dáváš.
V noci světlem, ve dne hrou,
jsi vším. Jsi vším.

Jsi můj anděl, jsi můj hřích.
Do mých snů mi stále vcházíš.
Do mých snů potají jako ďábel sám.
Potají. Potají.

Potápíš mě láskou svou,
jsi vším.
Potápí mě láskou svou,
sama však mi dýchat dává.
V noci světlem, ve dne hrou,
je vším.

Je můj anděl, je můj hřích.
Do mých snů se stále vkrádá.
Do mých snů potají jako ďábel sám,
jako ďábel sám.

Potápí mě láskou svou,
sama však mi dýchat dává.
V noci světlem ve dne hrou,
je vším.

Je můj anděl je můj hřích
do mých snů se stále vkrádá,
do mých snů potají jako ďábel sám
Potají...